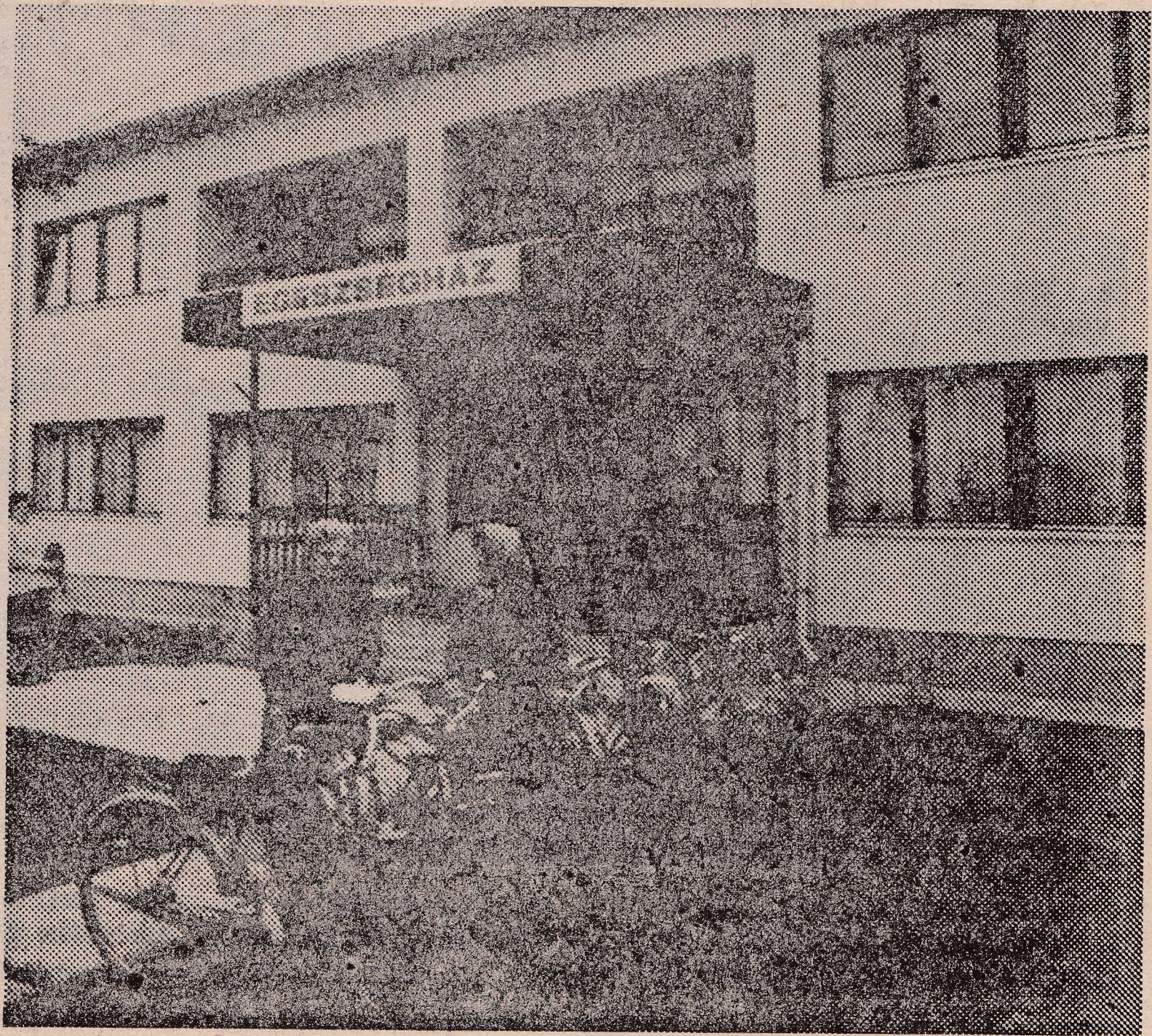

Éljen az átkozott tehó?

MTI Fotó: H. Szabó Sándor

Sokan már úgy emlegetik: a rossz emlékű tehó! Tehát volt, s kimúlt a településfejlesztési hozzájárulás. Eme furcsa adónem valóban a pénzügyi politika fából vaskarikájának minősíthető amennyiben — amint az köztudott —, „felülről erőltették”, hogy a lakosság szavazza meg.

Amióta világ a világ, az adókat általában kivetik és nem szavaztatják. Volt erről szó éppen eleget az elmúlt esztendőben. Tegyük hozzá: az általános, az egész országra kiterjedő adók esetében volt rendhagyó, ez a bizonyos tehó. Tudniillik, bekövetkezett aztán az a furcsa helyzet, hogy ahol sikerült az agitáció a tehó mellett —, vagyis példásan erőszakosak voltak a központi elképzelések végrehajtása során a helyi tanácsiak —, ott sikerült „megszavaztatni” a hozzájárulást. Számos településen — főként a városokban — nem járt sikerrel az új adónem elfogadtatása. Így tehát: itt fizetni kellett az állampolgárnak, amott nem kellett fizetni.

Jöttek aztán a menet közbeni tiltakozások. Egyes településeken elfogadták ugyan a tehót, de később aztán nem fizették az állampolgárok. Ebben az esetben ott mutatkozott az újabb ellentmondás, hogy aki befizette, az befizette az esedékes pénzt, aki nem fizette be, attól az „adóalanytól” — „adóalanyoktól” — a törvény szerint be kellett volna hajtani az összeget.

Következett ezután, hogy az egyes tanácstestületek — ahol korábban bevezették a tehót —, egyre-másra megszüntették ezt a félresikerült adófajtát. Mindemellett maradtak települések, ahol továbbra is fizetnek az állampolgárok. Jelenleg olyannyira bonyolult a helyzet, hogy egyszerűen nem lehet felmérni, hol vannak még az országban „tehózók”, s hol nincsenek, s ahol vannak, ott körülbelül mennyire futja, minek a megvalósításához elég a tehó összegéből. Mindenesetre tény és való, hogy a tanácsok szűkében vannak az anyagiaknak, s ha menni akartak valamire, a településük fejlesztgetését-építgetését tekintve, nem túlzás, hogy minden fillérre szükségük van.

Az elmondottakat különben egy rövidke hír sugallja ezúttal. Arról szól ez a hír, hogy a Heves megyei Aldebrón több mint ötmillió forintos befektetéssel egészségügyi központ épült, amely a szomszédos Tófalual együtt, mintegy 1500 embernek biztosítja a korszerű orvosi ellátást. Van ebben az új épületben a körzeti orvosi rendelőn kívül fogorvosi rendelés, röntgenszoba, gyermekvédelmi tanácsadó, gyógyszerár, szolgálati lakás, egyebek. A lényeg az — mondandónk szempontjából —, hogy ez a létesítmény a helyi lakosság anyagi áldozatvállalásának köszönhető, amennyiben a tehó összege is benne van a költségekben, s persze, jelentős társadalmi munka. Arról ugyan nem szól a fáma, hogy a tehó mekkora tételt jelent az építkezési költségekben, de hát annyi amennyi, szükség volt rá. Ami pedig a jövőt illeti, hívják tehónak vagy akárminek a lakossági hozzájárulást — ami a települések fejlesztéséhez immáron elengedhetetlen —, a majdani önkormányzatok sem nélkülözhetik az effajta helyi erőforrást.

(d. k. j.)